

בגדי קודש

קמחית שכיסתה את עצמה בבגדי צניעות – זכתה לבנים בעלי בגדי קודש.

כשם שאישה מכפרת על ביתה בזכות צניעותה – כך זכתה קמחית שבניה יכפרו על כלל עם ישראל – בלבושם את בגדי הכהונה, המכפרים על עוונות העם. כל אחד משמונת הבגדים של הכהן הגדול, היה בעל סגולה מיוחדת לכפר על עוונות ישראל.

ומה נפלא הוא הלקח עבורנו: **בגדי הצניעות של אישה, מקבילים בערכם לבגדי הכהן הגדול: "בגדי קודש לכבוד ולתפארת!"**

אמנם, בלבוש הצנוע מרובים הדקדוקים והסייגים, אך כך גם בלבוש כהן גדול - דיוקי דיוקים, והקפדה על מילוי הוראות מושלם - לצורת הבגד, אורכו, מידותיו, דרך אריגתו, צבעיו...

והנה הלא לשוטה תחשב זו ש"תוותר" על בגדים כה מפוארים וכה חשובים, לטובת בגדי עני ודל חסרי השראה... אין זו חובה קשה ומטריחה שהוטלה על בת מלך, אלא זכות מיוחדת.

(יופי של צניעות)

כנגד מצוות תפילין

אשרי היד והראש שמניחין עליהן תפילין, אשרי הרגליים והגוף, וכל איבר ואיבר שעל ידם מביאים דורון של מצווה לקב"ה, שעל ידם יורד הקב"ה לשרות על כל איבר שלו. ועל אדם כזה מכריזין: **הבו כבוד לדיוקן המלך!**

(תיקוני זוהר לז, ב)

ואנו נוסיף: **אשרי האישה המביאה דורון של מצווה לקב"ה. על ידי שנוהגת בכל איבר ואיבר בצניעות, יורד הקב"ה לשרות עליה, ועליה מכריזים: הבו כבוד לדיוקן המלך!**

(יופי של צניעות)

"כל שיש לו תפילין בראשו ותפילין בזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו הוא בחזקת שלא יחטא".

(ילקוט שמעוני קהלת רמז תתקעא)

כיסוי הראש של האישה הוא כנגד מצוות התפילין שיש לאיש. כמו התפילין המזכירות לאדם את מציאות ד', ומכריזות ואומרות **"ד' אחד ושמו אחד"**, כך גם אישה המכסה את ראשה כדת וכדין, באצילות, בצניעות ובקדושה, זוכה להכריז בכך את מציאות ד' בעולם, ואף זוכה להשרות את השכינה על ראשה.

בשם רבי שמעון שוואב ידוע, שהנשים אינן מחויבות במצוות תפילין, משום שהן מתעטרות ב"תפילין" שלהן במשך כל שעות היום. רוב האנשים מתעטרים בתפילין על ראשם - חפץ של מצווה, רק כשעה אחת ביום. האישה, לעומת זאת, זוכה לכך במשך כל שעות היממה!

(עז והדר לבושה)

לבוש של משרתי ד'

"ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש". כל ישראל נקראים כהנים. כל אחד מישראל עומד תמיד ומשרת לפני הקב"ה בתפילותיו, בלימוד התורה ובקיום המצוות הממלאים את חייו. לכן, כמו הכהנים בעבודתם בבית המקדש, כל אחד ואחד מישראל צריך שיהיה לבושו מיוחד, שיהיה ניכר שהוא ממשרתי ד'.

(הרב פינקוס / תפארת שמשון - שמות)

בגדיהם המיוחדים של הכהנים, באים ללמדנו לקח חשוב. רק בבגדי שרד מיוחדים רשאים היו הכהנים לעשות את עבודת הקודש. רבים יתמהו אפוא, מה עניין בגדים לעבודת קודש?

ברם, לא אחת כבר הדגשנו, כי המראה החיצוני חייב להיות הולם ומקביל למראה הפנימי.

כל בגד של כהן הייתה לו משמעותו המיוחדת, וכשהיה העם מסתכל בכהן היה זה מופיע לפניו כמופת של קדושה וטהרה. כל הבגדים יחד היו **"לכבוד ולתפארת"**, הכהן היה סמל לכבוד ותפארת יהודיים האמיתיים.

(שרה שניר / אם בישראל)

כתנות אור

מי שלא טרח בערב שבת, מה יאכל בשבת? מי שמתנהג בלבוש קודש וצניעות וככה מנהיג את בני ביתו, יזכה שיתעטר לעתיד באור לבוש כתנות אור עליו, אשר גם מלאכים קדושים לא יוכלו לראות בתואר צורת פניו.

(רבי אהרון ראטה / תקנות והדרכות)

כלי להשראת השכינה

מסופר על רבי שלמה אלקבץ, שהיה נוהג לשבת ולשורר שירים לכבוד השי"ת. והנה פעם אחת מפאת החום הכבד, לא לבש את לבושו העליון, בזמן ששורר שירות ותשבחות.

קרא לו האריז"ל ואמר לו: **"ידע לך, כי בכל עת שבה אתה משורר, אתה עושה נחת רוח גדולה בשמים, ופמליה של מלאכים נאספת ובאה להקשיב לך. וסימן לך - אותן יונים צחורות שבאות ומתקבצות ליד חלונך..."**

אולם היום, כיוון שלא נהגת בצניעות ובכבוד הראויים, והחסרת מלבושך - כבודך, נפוצו המלאכים, ולא הגיעו לשמוע שירתך, ומצטערים הם צער רב."

חזר רבי שלמה אלקבץ לביתו, וישב לשורר כשהוא עטוף כראוי בבגדו העליון.

קול משק כנפיים של יונים צחורות, נשמע קרב לעבר חלונך...

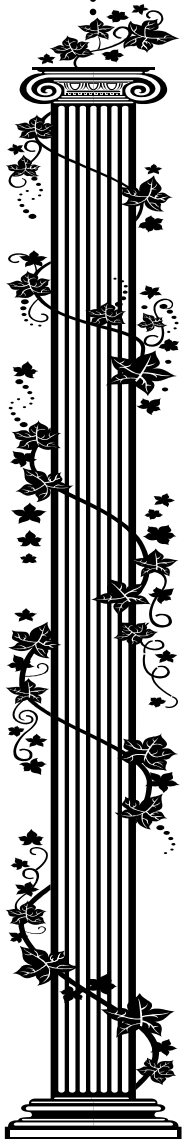
ואם על הלבוש העליון בלבד, כבר פחתה השראת השכינה, לכמה השראת השכינה זוכות אנו, על כל לבוש ולבוש של צניעות שאנו מהדרות בו...!

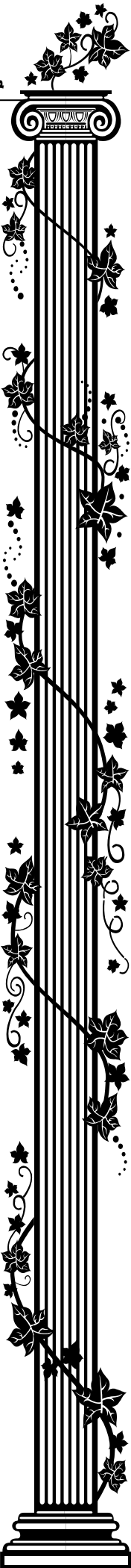
(על פי יופי של צניעות, א, עמ' 232)

אמה של מלכות

הגות ומחשבה לנשות ישראל

- בגדי קודש -

המפתח לגדלותם של הבנים

כל אחד מאיתנו רוצה שיהיה לו בית נעלה של "בניך כשתילי זיתים", שיוכלו לצאת מביתו כהנים גדולים.

השורש שמניב פירות אלו הוא ההנהגה שלו ושל! כאשר משרישים צניעות בתוך האווירה של הבית, רוכשים בזה את האמצעים שיוכלו הילדים להגיע למעלה היותר עליונה.

מידת הצניעות של האם בכוחה להעלות את הבנים שיהיו בפנימיותם, בליבם ובנפשם, בדרגה עליונה שיכולים לשמש כהנים גדולים, וזהו הקיום לאמיתו של "חנוך לנער על פי דרכו".

(הרב מ"י לפקוביץ / דרכי החיים)

ילד שגדל בבית שאימו מתנהגת בצניעות לא רק ברחוב, אלא גם בביתה, גדל ילד אחר, וזה משפיע בנימים דקים שאנו לא מבינים אותם. הקדושה עוברת לצאצאים, והתורה של הילד היא תורה אחרת, כאותה קמחית שזכתה לבנים כהנים גדולים מתוך מסירות הנפש על הצניעות.

(דברי הגאון רבי אביעזר פילץ בשיחה בכנס, שבת תשס"ז)

כשתילי זיתים

"אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך, בניך כשתילי זיתים סביב לשולחנך" (תהילים קכח, א)

בזמן שהיא נוהגת בעצמה דת יהודית שהיא צנועה זוכה שיוצאין ממנה בנים בעלי מקרא בעלי משנה בעלי מעשים טובים.

(במדבר רבה ח)

ואם תהיה אשתך בזה הדרך, יהיו בניך כשתילי זיתים, כי עץ הזית יהיה עלהו ירוק ולח כל ימות השנה, כך הם יהיו בהודם וביפים ובמעשים טובים.

(רד"ק תהילים קכח)

מה זיתים אין בהן הרכבה אף בניך לא יהא בהן פסולת.

(ירושלמי כלאים א בז)

מהו בירכתי ביתך, שאפילו אם האישה בבית צריכה להיות מצנעת עצמה בשני חלוקין. שאם היא צנועה בתוך הבית ראויה להינשא לכהן ותעמיד בנים שמשוחין בשמן המשחה.

(קטעי מדרשים גניזה ט)

לאות ולמופת

"כי כשהאדם צדיק ובעל ענווה ואיש מידות, הנה זה מופת על אימו שהייתה צנועה ובעלת מחשבה טובה ועל כן זכתה אליו, כי הענף הטוב יעיד על מעלת השורש".

(רבנו בחיי, ויקרא כד, יא)

כאשר היה הבעש"ט באיסטנובול, ראה שם אברכים יראי שמים במיוחד, שהיו להם נשמות קדושות של תנאים. נשמות אלו הגיעו לעולם, כך הסביר, בזכות אימותיהם, שהצטיינו בצניעות יתירה בלבוש, ועל ידי כך זכו לבנים קדושים יותר מן הרגיל.

(הרב זילברשטיין / עליונו לשבח)

מלכים ונביאים

"כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה זוכה ויוצאים ממנה מלכים ונביאים".

הצניעות היא התקדשות מן החומריות והגשמיות, וכך גם המלכים - יש בהם קדושה והם נבדלים מן הגשמיות, ולכך היו המלכים נמשחים בשמן המשחה כמו כהן וכלי קודש.

ולפיכך אמר כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה, שדבר זה הוא קדושה ופרישות, ראוי שיצאו ממנה מלכים ונביאים שיש להם המעלה האלוהית הנבדלת.

(מהר"ל / חידושי אגדות על מסכת סוטה)

העבודה הפנימית

קמחית זכתה לשבעה בנים כהנים גדולים. כאשר שאלו אותה חכמים במה זכתה לכך, אמרה: "מימי לא ראו קורות בית אמרי חלוקי (-הלבוש הפנימי)", ולפי דעה אחרת: "מימי לא ראו קורות ביתי קלעי שערי". (יומא מז)

למקרא סיפור זה, מתעוררת בליבנו תמיהה עצומה: כיצד ייתכן שהנהגה טכנית כזאת תביא אותה לזכות לבנים כל כך מיוחדים, בנים שזוכים להגיע לדרגת הקדושה העצומה ביותר הקיימת בעם ישראל?

התשובה לכך נפלאה: קמחית הייתה מיוחדת בכך, שאת הנהגות הצניעות שלה ליוותה תחושה פנימית עמוקה של "שיוויתי ד' לנגדי תמיד". היא חשה בכל ליבה ונפשה, כי בורא העולם ניצב עליה ורואה במעשיה, ומכיוון שכך, לא הייתה מסוגלת לגלות את קלעי שערה או את אמרי חלוקה אפילו בחדרי חדרים.

עבודת הצניעות שלה לא הייתה רק התרחקות מפריצות. היה זה תהליך שלם של התעלות, הזדככות והתרוממות בכל התחומים הקשורים לצניעות.

ילדים שגדלים במחיצתה של אם כה נעלה, הקשורה ודבוקה כל העת בקדושתו של הבורא, וחשה ללא הרף בנוכחותו - ודאי יזכו לעלות ולהתעלות לרום דרגות הקדושה שבו אנוש מסוגל להעפיל אליהן, ולהיות היחידים הזוכים להיכנס למקום המקודש ביותר ביום המקודש ביותר, ולהתדבק בבורא העולם בצורה כה מרוממת!

(עוז והדר לבושה / הרב פסח אליהו פאלק)

מסופר על אימו של ה"חזון איש" צ"ל, הרבנית ראשה לאה, שזכתה שכל בניה וחתנניה היו גדולים בתורה וביראה. פעם שאל ה"חפץ חיים" את בנה רבי מאיר קרליץ צ"ל, מדוע זכו הוריו לזרע צדיקים כה מפואר.

השיב רבי מאיר שאימו נשאלה שאלה זו והשיבה: לא בחינם! בשעה שהייתי חופפת ראשי בערב שבת קודש, היו שתי נשים ובידיהן סדין עומדות סביבותי, כדי שלא יראו קורות ביתי שערות ראשי...

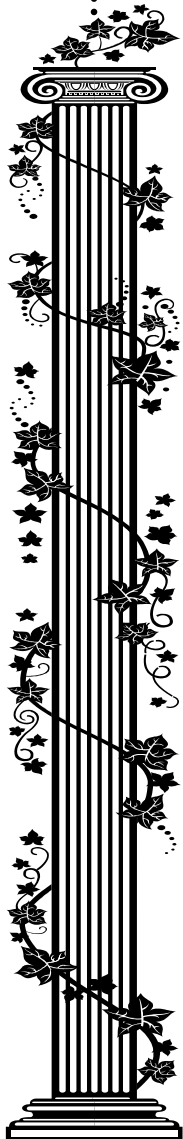
(הרב אי זכאי / מצוות הנשים)

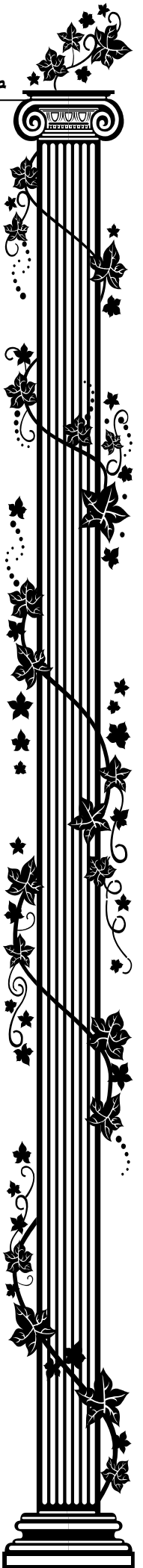
אמה של מלכות

הגות ומחשבה לנשות ישראל

- הזכות לבנים קדושים -

10

יסוד בניין האומה

החפץ חיים זצ"ל היה רגיל לומר:
"הצניעות – גוף האומה, התורה – לב
האומה, והשבת – נשמת האומה."

מעלת ישראל ותכלית כל המעלות היא
"קדושים תהיו כי קדוש אני". מעלת
הצניעות היא יסוד קדושת כלל ישראל,
וכפי ערך הצניעות מתקדשים וקרובים
למעלת קדושת ישראל.

על הצניעות מושתת כל הבניין של האומה.
זהו ממש יסוד היסודות, פשוטו כמשמעו,
ובלעדיו הכל נופל. גם כל התורה וקיום
המצוות והמעשים טובים – שום דבר לא
יחזיק מעמד אם אין צניעות. בלי צניעות
הכל בטל.

(הגאון רבי מיכל יהודה לפקוביץ)

עניין הקדושה והצניעות הוא התנאי
הראשון, הוא אישור הכניסה לכל התחלה
של עבודת ד', הוא דלת הכניסה לכל א-ב
של קיום מצוות וקרבת אלוקים.

אם רוצים להדר במצוות, אז בראש
ובראשונה יש להדר ולחפש חומרות
בצניעות! אם מתעורר ספק בנוגע לצניעות,
אזי חומרה אחת פה שקולה ליותר ממאה
חומרות בכל התורה כולה!

(הגה"צ רבי סנדר ארלנר)

בימים שבהם הייתה נטושה המערכה על
גיוס בנות ישראל, אמר בן גוריון ל"חזון
אישי" זצ"ל: "אם לא תתן לי את הבנות,
אגייס לך את כל בני הישיבות!"

(חשב בליבו, שה"חזון אישי", יעדיף
"לתת" את הבנות, ובלבד שהבחורים לא
יפסיקו מתלמודם...)

ענה לו ה"חזון אישי": "קח לך את
הבחורים, אבל את הבנות לא אתן!"

צניעות הבנות הוא המעוז של היהדות,
ולכן בנקודה זו מנסה ה"עמלק", לפגוע
בכל מחיר ובכל תוקף!...

(יופי של צניעות)

מפתח לאוצר של יהלומים

רב גדול אמר פעם לנכדתו:

אני מוותר לך על תפילותיך שלוש פעמים
ביום, אני מוותר לך על ברכת הלולב, על
אכילה בסוכה, על שמיעת קול שופר, על
כל ידענותך בתורה. אך על דבר אחד לא
אוותר לך בשום פנים – על ... **סנטימטר
אחד!**

שימי נא סנטימטר אחד זה של צניעות,
בכף אחת של המאזניים, וכל שק המצוות
הנזכרות בכף השנייה – סנטימטר זה
יכריע את כולם!

**לאוצר גדול של יהלומים ששוים
מליונים, יש מפתח יקר קטן, ומפתח זה
אני דורש ממך!**

(יופי של צניעות)

את עלית על כולנה

"רבות בנות עשו חיל ואת עלית
על כולנה"

מי היא זו שזוכה לעלות על כל
אותן נשים מיוחדות שהוזכרו
בכל פסוקי "אשת חיל" עד
לפסוק זה?

- "שקר החן והבל היופי, אישה
יראת ד' היא תהלל", אישה
יראת ד' וצנועה באמת, היודעת
את מקומם האמיתי של החן
והיופי, ומשתמשת בהם
במקומות הנכונים, כאשר הם
לרצון ד', היא עולה על כולנה.

(הרב יעקב הלל)

מעלתה של בת ישראל

"והיופי המשבח שבאשה, שתהא צנועה ובעלת
מידות טובות... והאישה הצנועה משלמת
כוונת יצירתה והיא האישה אשר בחר בה
בוראה היא הגונה ליראי אלוקים..."

"קמחית, שזכתה לשבעה בנים שכולם שמשו
בכהונה גדולה... זכתה להפלגה כזאת מרוב
צניעותה וחסידותה וישר מעשיה, כי משהייתה
צנועה כל כך, שלמה הייתה בכל מידות טובות
שבעולם."

(מנורת המאור)

"עיקר שבח האישה ומדרגתה העליונה היא
הצניעות, ולכן נשתבחו האמהות בפרט
בצניעות."

(מהר"ל / גבורות ד')

המדרגה הגדולה ביותר לנשים היא הצניעות,
ובזה נמדדת צדקותה.

(הגאון מוילנא)

"כמעט כל שכר האישה וכל עונשה לעולם הבא
תלוי בצניעות."

(רבי אליעזר פאפו / חסד לאלפים)

"גודל יראת שמים של אישה ניכר בכיסוי
שערה, כמידת דקדוקה בכיסוי הראש כן
יראתה."

(דברי החזון איש לרב מקוממיות / פאר הדור ג)

מהות הנפש

"ויבן ד' אלוקים", התבונן מהיכן לבראתה...
ועל כל איבר ואיבר שברא בה היה אומר לה:
אישה צנועה, אישה צנועה. (בראשית רבה)

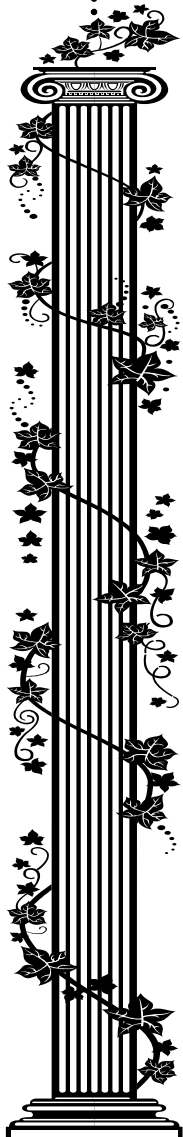
נמצא שעצם טבעה הפנימי, יסוד ושורש
בנייתה, המחצב שממנו חוצבה האישה, הוא
הצניעות. והקב"ה מתחנן ואומר: **בבקשה
ממך, עמדי נא לי בניסיון הזה!**

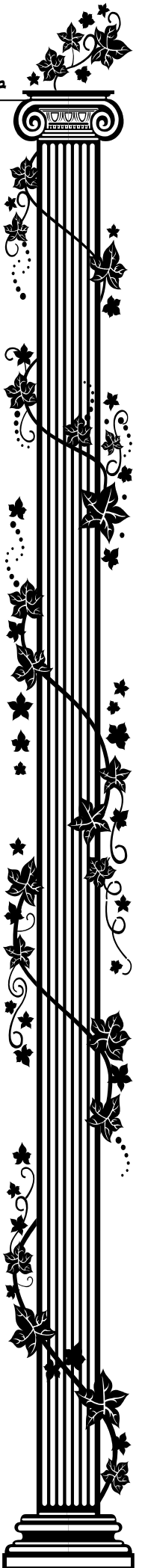
(הרבנית ר' לפידות / שירת הבית היהודי)

אמה של מלכות

הגות ומחשבה לנשות ישראל

- יסוד היסודות -

המה יקרבו אלי לשרתני

"והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי, המה יקרבו אלי לשרתני" (יחזקאל מד, טו) כאשר תעו בני ישראל מעל ד', רק הכהנים בני צדוק שמרו את משמרת המקדש, ועל כן לעתיד רק הם יזכו לעבוד במקדש, כאשר ישבו ישראל לאדמתם.

ההבטחה הזאת, של "המה יקרבו אלי לשרתני", כוללת הבטחה לכל איש יהודי, לכל בת, ולכל אמה: כאשר יש מצב אשר בו בני ישראל תועים מעל ד', ואת הולכת ונענית לקריאת גדולי ישראל, ומחזיקה בגדרי הצניעות שכל כך נפרצו בדורנו – את זוכה לפתוח שערים ומסלולים חדשים לקב"ה.

לא צריך ברכות של גדולים, תהיי אף הברכה הזאת, וכך תוכלי להשפיע שפע ברוחניות ובגשמיות על הבית, ולהפוך את ה"עת צרה ליעקב" ליום שמחה.

(דברי הגאון רבי אביעזר פילץ בשיחה בכנס, שבט תשס"ז)

נגד העבץ

ישנם הרבה עובדות מהשנים האחרונות, שהרבה נשים ראו דברים נפלאים וישועות גדולות למעלה מדרך הטבע על ידי שקיבלו עליהם תיקונים והידורים בצניעות במסירות נפש.

ויש להבין, שאין עניין זה שכדי לפעול ישועה הנצרכת עליה לקבל על עצמה איזה טיפה של תוספת בצניעות, אלא צריך להיות שינוי בדבר שקשה לה וצריכה להתגבר נגד טבעה ובושתה ולשבור יצרה בזה.

וקבלת סבל של בושה וביזיון באהבה עבור מצוות ד' נחשבת מסירת נפש...

הרב רומפלר / קונטרס קול קורא

"ואהבת את ד' אלוקיך", כיצד תימדד אהבתנו את יוצרנו? מה מוכנים אנו לעשות, לשנות, לוותר, להתאמץ למען אהבתנו את ד'?

למסור נפש למען הצניעות! לוותר על החיצוניות הקורצת, להצניע את היופי החיצוני ולשומרו קודש לבית פנימה, להדר את הפשטות ולחפש היכן אפשר להתקדם עוד ועוד...

כשרוצים להיות צנועים באמת, בודקים את ארון הבגדים כמו שבודקים אתרוג לפני סוכות, באותה שמחה ודבקות במטרה. מחפשים את המושלם, לא מתפשרים ורוצים את הטוב ביותר.

"בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו, ובזכותן ניגאל", הזכות הזאת נקנית במסירות נפש!

(אמה של מלכות / מובא ב"קול קורא")

ותשחק ליום אחרון

"עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון"

היום האחרון בחייו של אדם הוא יום דין גדול ונורא, אשר איש לא יוכל להגיע אליו ברגיעה ובשלווה.

ובכל זאת, שלמה המלך אומר, שיש אחת שזוכה בכל זאת ביום האחרון לשחוק ברגיעה ולהרגיש בטוחה ומנצחת: זו ש"עוז והדר לבושה", זו שלבשה את מלבושי תפארת הצניעות בעזות ובגבורה, מבלי להתייחס לסביבה; זו שהידרה בבושה שיהיו צנוע גם לפי הדעות המחמירות – "למהדרין", ולא ניסתה לסמוך על "קולות" והיתרים.

אישה מרוממת כזאת יכולה להגיע ליום הדין בבטחה – "ותשחק ליום אחרון"!!!

(בית יעקב)

בערם בוא השחר

בית המקדש כבר מוכן! הקב"ה מחכה לנו! והלא, גם אנחנו כל כך מצפות ונכספות, מדוע אם כן נתמהמה?!

כאשר נתבקשו עם ישראל לתרום עבור הקמת המשכן, היו אלה הנשים שתרמו הראשונות, ובחפץ לב. את כל היקר להן תרמו!

ועתה – אנו נקראות לתרום עבור הבית השלישי!

האם נחסוך דבר? הלא ניתן בשמחה?!

האם לא נסיר מעלינו, כאז כן עתה, את התכשיטים (ודומיהם) המושכים עיניים ברשות הרבים?

האם לא נבחר את המלוכה על פני האתונות?

(יופי של צניעות)

דם אימותינו הקדושות, אשר מסרו נפשן בגבורה עילאית על מזבח הצניעות, זורם בעורקינו. דור אחר דור הוכיחו בנות ישראל בעליל שצניעות היא תכונת יסוד בנפשה של בת שרה אמנו, שצניעות היא תוכן נשמתה.

מול עולם עוין, פרוץ ושפל, אך נדהם ומשתומם, הופיעה בת ישראל על בימת ההיסטוריה האנושית כשבגדי מלכות לגופה וכתר צניעות לראשה, כתר המאיר וזוהר באבני חן נוצצות, המרצדות בריבואות גוונים של פרקי מסירות נפש לטהרה ולקדושה בישראל.

הבה נתחזק גם בדורנו זה, הדור האחרון, בצניעותנו, ויחד נשמור על עם ישראל בלילה שלפני האור הגדול, בעת השחור שיוליד במהרה את השחר של הגאולה.

(הרבנית ר' לפידות / שירת הבית היהודי)

אמה של מלכות

הגות ומחשבה לנשות ישראל

- מסירות נפש -

